

LIEBIEGOVA VILA

ARCHITEKT	A. Bürger H. W. v. Molthein, J. Schmeissner
DOBA VZNIKU	1896 – 1911
ADRESA	Liberec, Jablonecká 41/27
PROHLÍDKA	jen po domluvě
INFORMACE	www.topomomo.eu

Liberecká Liebiegova vila má na první pohled jen málo společného s moderní architekturou a pokrokovým myšlením 20. století. Panské sídlo vilového typu bylo součástí většího komplexu zahrnujícího několik obytných a provozních budov. Součástí komplexu je také přístavba přiléhající k zadnímu dvoru vily.

Budova, která zpočátku vypadá jako vozovna kočárů, je při bližším pohledu garáží motorových vozidel, jejíž součástí je také čerpací stanice s benzínovou pumpou. Odtud vstoupil baron Theodor von Liebieg jako pionýr automobilismu do dějin pokroku: Dne 16. července roku 1894 vyjel se svým automobilem Benz Victoria o výkonu 4 koňských sil na více než 900 km dlouhou cestu, která skončila až v Gondorfu u Koblence. Tato cesta, jejíž součástí byla i Liebiegova zajižďka ke svému příteli Karlu Benzovi do Mannheimu, je dnes považována za první dálkovou cestu automobilem.

Na konci 19. století se baron Theodor von Liebieg, majitel jednoho z největších hospodářských podniků v tehdejší Rakousku–Uhersku, rozhodl pro stavbu rodinného sídla a firemního sídliště v Liberci. Liebieg převzal otcovu firmu v roce 1897. Nejstarší část vily byla v letech 1896 až 1897 vybudována Adolfem Bürgerem v romantizujících formách neorenesance s arkýři a falešným hrázděním. V roce 1898 byla vila rozšířena vídeňským architektem Humbertem Walcherem von Molthein v »tyrolském stylu«.

V roce 1904 pak následovala třetí fáze stavebních úprav. Jejich realizací byl pověřen Jakob Schmeissner z Norimberku, který byl »dvorním architektem« rodiny Liebiegů.

Ačkoliv Liebiegova vila ve svém celku vychází z historizující tvůrčí koncepce a jen tu a tam umožňuje rozpoznat secesní prvky, byla rodina jejich majitelů svého času považována za velmi moderní. Náročná architektura, pozoruhodně zdařilé zasazení do svažujícího se terénu a ve své době neobvyklé využití zadních budov činí z impozantní vily jednu z nejpozoruhodnějších staveb přelomu 19. a 20. století v Liberci. V průběhu minulých desetiletí sloužil tento »zámeček« jako obytná budova, mateřská škola a ředitelské sídlo firmy Textilana a.s. K reprezentativním účelům, spojeným s působením barona Theodora von Liebieg coby prezidenta libereckobchodní a živnostenské komory a člena Panské sněmovny rakouské Říšské rady, se jeho vila bezesporu výborně hodila. Od roku 2005 se Liebiegova vila nachází v majetku města Liberce.

V neposlední řadě je »Liebiegovo impérium« v Liberci známo díky jednomu malebnému sídlišti: »Liebiegovo městečko« se nachází na druhé straně údolí nedaleko staré, dnes nevyužívané textilní továrny »Textilana«. Sídlíště bylo koncipováno jako zahradní město a vychází z tvůrčích zásad Hermanna Muthesia a Camilla Sitteho. Liebiegovo městečko je svým způsobem »městem ve městě« se zvláštním vztahem k Liebiegově továrně, neboť sloužilo jako sídliště pro její zaměstnance. Zahradní město bylo koncipováno jako protiváha hustě obydleného, stále rostoucího průmyslového města a mělo demonstrovat slučitelnost moderního pokrokového myšlení s kvalitním bydlením. Velmi typická je koexistence historizujících a secesních prvků. Podobně jako vila bylo i zahradní město postaveno v několika etapách v letech 1911 až 1923. Počáteční plány navrhl architekt Ernst Schäfer, avšak definitivní podobu vtiskl městu architekt Jakob Schmeissner. Zpočátku se uvažovalo o stavbě velkých obytných bloků, ale poté bylo rozhodnuto o stavbě malých domků. Liebiegovo městečko tehdy bylo nejen sociálním projektem, ale mělo demonstrovat i bohatství a moc Liebiegovy rodiny v Liberci.

K souboru budov Liebiegovy rodiny patří také budova v ulici U Tiskárny (číslo 81/1) v Liberci, ve které se v posledních letech nacházela Oblastní galerie v Liberci.

www.topomomo.eu

